

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשָּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְחָם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לְחָם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיַּהֲיוּ-שָׁם:

3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתֵּשֶׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
4 וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֹבִיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֹשֶׂר שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וַתֵּשֶׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וַיִּמְאַשָּׁהּ:

The last word is involved. Kudos if you identified it!

And ו

From מ

(the) man/husband איש

Of her/hers ה

6 וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתֵּשְׁבּוּ מִשְׂדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לְחָם:

7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתִּי כִלְתִּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

Ruth Chapter 1 רות

8 ותאמר נעמי לשתי כלתי לכןה שבנה אשה לבית אמה
יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים
ועמדי:

9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה:

אישה i.e. in the house of a NEW husband. Many scholars conclude that, in Verses 8-9, Naomi is petitioning Adonai to give husbands to her daughters-in-law as a blessing for being faithful wives to her sons. We will develop this thought more when we get to Unit 3 of Hebrew GRAMMAR Quest.

10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך:

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים:

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקנה
גם הייתי הלוּלה לאיש וגם ילדתי בנים:

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות
לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-
יהוה:

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לתמותה ורות
דבקה בה:

15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי
אחרי יבמתך:

Ruth Chapter 1 רות

- 16 ותאמר רות אל־תפגעיי־בי לעזבוך לשוב מאחר־יך כי אל־אֶשָׁר תלכי אל־י
ובאֶשֶׁר תליני אליו עמך עמי ואלה־יך אֶלְהִי:
- 17 באֶשֶׁר תמותי אמות ושם אקבר **כֹּה** יַעֲשֶׂה יְהוָה לי **וְכֹה** יסיר כי המות נפריד
ביני ובינך:
- 18 ותרא כִּי־מתאמצת היא ללכת אמה ותחזל לדבר אליה:
- 19 ותלכנה שתיהם עד־באָנָה בית לחם ויהי כבאָנָה בית לחם ותהם כֹּל־הַעִיר
עליהן ותאמרנה הזאת נַעֲמִי:
- 20 ותאמר אליהן אל־תקראנה לי נַעֲמִי קראנ לי מְרָא כִּי־הֵמָּר שָׂדֵי לי מָאֵד:
- 21 אני מלאה הַלְכָתִי וריקם הַשִּׁיבִנִי יְהוָה לָמָּה תקראנה לי נַעֲמִי ויהוה עָנָה בי
וְשָׂדֵי הַרְעָ לִי:
- 22 ותשב נַעֲמִי ורות המואבִּיהָ כִלְתָהּ עָמָה הַשָּׁבָה מִשָּׂדֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית
לחם בתחלת קציר שְׁעָרִים: